

Malokyšické

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník I / 2007, číslo 5 (67)

Komentář

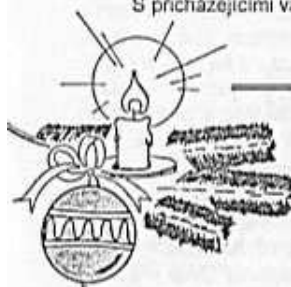
POKOJ VŠEM LIDEM DOBRÉ VŮLE!

Bliží se konec roku a s ním přichází na řadu různá ta hodnocení a bilancování. My, malokyšičtí zastupitelé, zvolení do zastupitelstva obce až při dodatečných volbách v únoru t.r. tedy zastáváme tyto funkce necelý rok. I přes poměrně krátkou dobu se domnívám, že za pomoci svých voličů průběžně plníme vytýčené úkoly, že se snažíme vyjít vstříc a pomoci jak našim spoluobčanům, tak i přechodným obyvatelům v chatových osadách. Zastupujeme obec navenek. Obecní úřad vykonává a zajišťuje státní správu v rozsahu svěřených kompetencí. Během roku jsme organizovali několik akcí kulturněspolečenského charakteru a především akcí ke zlepšování životního prostředí v obci a v jejím okolí. Při té příležitosti musím poděkovat těm našim občanům, kteří se zúčastnili sběrů nebezpečného a objemného odpadu, všem, kteří využívají našeho sběrného dvora. Je potěšitelné, že většina z nás, obyvatel obce, pochopila význam a důvody třídění odpadů, jejichž odvoz obec rovněž zajišťuje. I tak celkové zhodnocení naší činnosti nechávám na malokyšických spoluobčanech. Přestože nelze vyhovět každému, věřím, že každý může v činnosti naší obce i jejího úřadu něco pozitivního najít.

Rok 2007 se blíží ke svému konci, proto si přeješ, aby jak o vánočních svátcích, tak i v tom Novém roce v našich domovech, a tím v Malých Kyšicích, vládí jen klid, mír, štěstí a pohoda! Tato naše přání, nechť směřují i k našim sousedům, se kterými jsme v kontaktu: do Horního Bezděkova, do Bratronic i do Chyňavy. V neposlední řadě v Novém roce přeješ hodně úspěchů v činnosti městu a městskému úřadu v Unhošti, kde i pro nás – malokyšické občany – Unhošť jako „obec s pověřeným obecním úřadem“ zajišťuje řadu správních agend. Hodně úspěchů v práci přeješ zaměstnancům Lesní správy na Nouzově i pracovníkům CZ EKOLOGIE-HOLDING, kteří pro naši obec zabezpečují svoz pevného odpadu.

S přicházejícími vánočními a s Novým rokem 2008 přeji pokoj všem lidem dobré vůle!

Za obec Malé Kyšice *Jan Kuna, starosta*

**DOVOLUJI SI POZVAT
VŠECHNY OBČANY OBCE MALÉ KYŠICE**

na

VI. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE,
které se uskuteční dne 18. prosince 2007 (úterý) od 18.00 hodin
v restauraci LIKA v Malých Kyšicích.

Jan Kuna, starosta obce

Informace z radnice

PROGRAM VI. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

1) Zahájení	4) Různá a diskuse
2) Změna rozpočtu obce - r. 2007	5) Návrh na usnesení
3) Schválení rozpočtu obce na r. 2008	a závěr

...

V. zasedání zastupitelstva obce se konalo dne 26. 11. t.r. v budově Obecního úřadu Malé Kyšice, kdy muselo projednat Obecně závaznou vyhlášku č. 5/2007, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 3/2007 o poplatku za komunální odpad (viz dále). Z podnětu města Unhoště byl projednán a schválen návrh na pojmenování hlavní ulice na Hřebenkách názvem „Hřebenka“. Tento návrh rovněž dne 26. 11. t.r. odsouhlasili zastupitelé města Unhoště.

Obecně závaznou vyhláškou č. 5/2007 se doplňuje předchozí OZV č. 3/2007 v tom smyslu, že se nově stanovuje výše poplatku za komunální odpad: objem sběrných nádob 110 a 120 litrů – o červenou nálepku (svoz 1x týdně) 1640,- Kč. Beze změny zůstávají: zelená nálepka (svoz 1x týdně v zimě, 1x za dva týdny v létě) 1290,- Kč, žlutá nálepka (svoz 1x za dva týdny v zimě i v létě) 900,- Kč, modrá nálepka (svoz 1x v zimě) 900,- Kč a nálepka na jednorázový svoz á 45,- Kč.

Prodej známek na odvoz komunálního odpadu probíhá od 10. 12. t.r. na obecním úřadě v úředních dnech pondělí (od 15 do 17 hod.) a středa (od 16 do 18 hod.).

Sběrný dvůr v zimních měsících není v provozu! V případě potřeby jeho otevření je nutné se v úředních hodinách domluvit přímo v budově OÚ nebo telefonicky na tel. č. 312698813. O zprovoznění sběrného dvora budou občané s přicházejícím jarem včas informováni. Kontejnery na papír, sklo a plasty jsou k dispozici i v zimě!

Košě na psi extramenty. V závěru měsíce listopadu t.r. bylo v obci rozmístěno 10 uvedených košů, jejichž pořízení obci finančně zasponzorovali manželé Sosenkovi, kterým tímto děkujeme.

Označení budov. Na základě několika žádostí i podnětů od zástupců jak správních orgánů, tak i podnikatelských organizací upozorňujeme všechny majitele rod. domů i rekreačních chat, že je nutné, aby si tyto své nemovitosti označili číslem popisným (domy) nebo evidenčním (chaty a objekty vyjmuté z bytového fondu).

Posvícenská zábava za hudební produkce p. Horváta z Chyňavy se uskutečnila v LICE dne 3. 11. t.r. a byla kulturním zážitkem pro četné návštěvníky.

Mikulášské odpoledne pro malokyšické děti, organizované sociálněkulturní komisí naší obce se uskutečnilo v sobotu dne 8. 12. 2007 v sále restaurace LIKA. (bl)

...

DENÍK O ZROZENÍ ROZHLEDNY

Počátkem r. 2007 se začalo hovořit o opravě, či případné stavbě nové rozhledny na Vysokém vrchu. Při pravidelném velikonočním srazu na Vysoký vrch aktivně vystoupili zástupci Spolku pro obnovu rozhledny z Horního Bezděkova a obeznámili všechny přítomné se svými plány a představami. Bylo rozhodnuto o uspořádání veřejné sbírky ve všech obcích sloučených v mikroregionu „Bratronicko“ i o podání žádosti o dotaci na vybudování nové rozhledny. Toho dne jsme byli osloveni i my v Malých Kyšicích, přestože naše obec není členem jmenovaného regionu, ale rozhledna měla stát na malokyšickém katastrálním území; a konečnou

historicky i lidsky jsme si s našimi sousedy blízcí. V průběhu několika následujících měsíců kromě probíhající veřejné sbírky byli osloveni a požádáni o pomoc další známí, přátelé, kamarádi, kteří svoji pomoc jednak přislíbili a jednak nezištně a zdarma svou prací, materiálově, papírově, zkrátka každý dle svých možností, zajišťovali. Přispěli tak k tomu, že o prázdninách r. 2007 bylo možné vytáhnout pod vrcholok Vysokého vrchu statné klády, které zdarma dodaly Vojenské lesy ČR, potožmo Lesní správa Nouzov.

Od oné velikonoční sešlosti se začali poznávat noví a noví přátelé. V hospůdkách a restauracích, po internetu a třeba i jen na ulicích „se klábosilo“ a řešilo, jak rozhlednu zvednout, jak podržet, jak vysoko, jak široko, až potom mnohé z toho hlava bolela. Bylo stále více jasné, že s požehnáním všech kompetentních, stavbu nové rozhledny již nic nezastaví. Nadšení a natěšení všech zúčastněných stále více smeloval tvořící se nový kolektiv „stavitelů“. Obec Malé Kyšice byla požádána, zda by byla ochotna a schopna zajistit pohoštění pro stavitele a zúčastněné dobrovolníky. Po krátké poradě na úřadě bylo rozhodnuto, že naše obec se akce také zúčastní a tuto stavbu podpoří.

Dne 6. září 2007 (čtvrtek) byl pod vrcholkem u mohyly vystavěn základní tábor. Ten den bylo deštivo, vítr mohutně foukal a vůbec nebylo teplo. Postavit jen závětrnou stěnu trvalo přes hodinu. Nášťestí po obědě byl donesen vojenský stan, zapůjčený braškovským starostou Vladimírem Drábem. Ten se stal na dalších deset dní kuchyní, jídelnou, skladem i ložnicí. Toho dne večer bylo vše připraveno, zkontrolováno a přezkoušeno.

Ráno, 7. září t.r. (pátek), nebylo již tak větrno, ani tak deštivo jako v předcházející den, takže byl přiveden koníček jménem Eman a dal se do díla. Bylo neuvěřitelné, jak lehce táhl třinácti až čtrnáctimetrové klády o průměru 30 cm. Tyto byly již před měsícem oloupány, aby vyschly, ale stále byly velmi těžké, a on je táhl až na místo pod budoucí rozhlednu i dál za ní, a to bez zaváhání přes křovi a mláží. Kamení létalo, skály se vyvracely. Kůň Eman klíčkoval mezi těmi ostrými všude přítomnými rozeklanými balvany, aniž se poranil, i když musel i uskokovat před kutálející se kládou. Vůbec se nebal a na slovo poslouchal svého pána, který si s ním povídal jako s člověkem. Potom ještě vytahal nahoru fošny, které byly napeřazeny na bratronické pile; i zde jak jinak – zdarma. Emánek moc pomohl a dostal za to krásnou mrkvičku, ale jinak i on, a stejně i jeho pán, pracoval také zdarma. Ještě týž den byly vybrány čtyři hlavní klády, a jejich konce byly opracovány do klinu. Tyto klíny měly zapadat do zádlabů, které se vytvořily ve středové kulatině, tj. v budoucí špičce rozhledny. Na večer bylo vše připraveno ke složení.

Dne 8. září (sobota) ráno se začali scházet první účastníci ohlášené brigády. Ten den se stal v životě obou rozhleden zlomový. Zestárlá rozhledna, slavná to filmová hvězda¹⁾, se chystala do věčných lovišť, zatímco v porodních bolestech se měla zrodit rozhledna nová, zdravější, čistější, pevnější a hlavně ještě vyšší. Atmosféra, jaká v té době na Vysokém vrchu vládla byla předzvěstí, že stejně jako ta původní rozhledna, i tato nová se bude budovat v přátelském a kamarádském duchu pro radost a potěšení všech zúčastněných a samozřejmě i všech ostatních. Šlo se asi čtyřicet nadšenců z celého okolí a přišli i nějací turisté, kteří se o brigádě dozvěděli přímo při návštěvě ještě stojící původní rozhledny, kde písemná informace o této dobrovolné brigádnické akci byla také uveřejněna.

Nejdříve bylo potřeba roznosit ony čtyři nosné klády na jejich pozice. K jejich základnímu vztýčení pak byla použita původní (chatrná) rozhledna. Ruce patnácti chlapů zabraly a zaklesly kládu na zábradlí „stařeny“, ta zaúpěla. Zaskřípěla, pohnula se, ... ale vydržela! A znovu teď z druhé strany. To již musely být klády proti sobě

postaveny a mezi sebou svazovány lany s vloženými napínáky-hupcuky. Když byly všechny klády zešíroka rozkročeny a opěny proti sobě, byla mezi ně vyzdvížena středová kulatina-špice a za cvrlikání hupcůků, za funění těch, co drželi klády „v teplech“, za pokřikování těch, co zaručeně věděli, jak na to (a že jich bylo), a za sténání pomalu dožívající „herečky“ se zaklesly postupně všechny čtyři klinové konce do zádlabů. Nastalo stahování, převazování a heverování. Na spodní díl středové špice byl uvázán velký kámen, který táhl tento díl dolů a udržoval pokud možno jeho svislou polohu, aby mohly klíny při zvedání zajíždět do zádlabů co nejlépe. A klády se pomaloučku sunuly proti sobě pořád výš. Ta, co visela přes skálu byla heverována centimetr po centimetru, ostatní se šouपालy po stráni. Pak již nastal čas a špice staré rozhledny musela být odříznuta. Zakymácela se, poklesla v kolenu, ale ustála to. Když se torzo nové rozhledny dostalo do výšky kolem sedmi metrů, bylo o osudu její předchůdkyně už definitivně rozhodnuto. Několik mířených zářezů, žuchnutí a konec.

Někdo si vzal třisku a někdo i polínko na památku, a při pohledu na ty, kteří se jali zbytky odnášet, bylo příhodné říci: „Ti, co si ji postavili, ti si ji teď s nostalgii v oku rozebírají.“ Ale pokračujme dál! Zatímco jedni vztýčují špici k obloze, druzí odnášející rozřezané zbytky se potkávají s těmi, kteří stoupají s fošnou na rameni k vrcholu. Na úzké pěšině se těsně mijí a vypadají jak mravenečkové. A po práci přišla alespoň malá odměna v podobě gulášku nebo polévky, případně opečeného buřtu jaké dělala kdysi bába u kladenské nemocnice. A po dobré baště žejdlík a nějaký ten šláifruňk. Když se den nachýlil, pomocníci se pomalu rozloučili a odešli k domovům. Malá oslava zůstávajících a pak hajdy na kutě.

V neděli 9. září se trochu vyčasilo a jako Bůh po práci sedmý den odpočíval, tak i na Vysokém vrchu se odpočívalo a jen teoreticky pokračovalo v přípravě na pondělí, případně se klábosilo s procházejícími turisty a zvědavci.

V pondělí 10. září ale začalo pršet. Bláznivé počasí: chvíli přšelo a chvíli zase ne a pak zase, a zase ne a zase! No prostě na prd! Ale i „celej tenhle bibej“ den se všichni přítomní snažili, aby ty čepy zajely do svých zádlabů, co možná nejvíce. A přece jeden nechtěl. Stále spíše ven než dovnitř a jelikož základna rozhledny již byla na svém místě, jediná možnost byla vrtět a kroulit a strkat a pořád dokola, až konečně před setměním zapadl i tenhle poslední. (Patrně vlivem všudypřítomné vlhkosti nějak nabyl.

No, 11. září, v úterý to bylo to samé: Prší, neprší, prší, neprší a zase prší! Večer to pak ve stanu vypadalo jak v sušárně, akorát rozvěšené oblečení nemělo jak schnout, jelikož se jaksí netopilo. A v tomhle počasí začalo svazování vazníky. Nejdříve křížem a potom dokola. Zejména kvůli dispozici terénu a průchodové výšce se opouští od plánů a odtěť se začalo stavět více méně podle daných možností, popřípadě i podle oka. Rozdil na stavbě je vidět zejména na spojování, svazování svorníky proti kramlím a vázacímu drátu. Nepřetržitě běžící centrála toho měla čím dál, tím víc dost. Její výkon byl malý a tak při fezání bruskou či při vrtání se z ní notně kouřilo.

Ve středu 12. září bylo evidentní, že stávající dřevo nevystačí a je potřeba minimálně dalších 120 metrů kulatiny na žebřík, zábradlí a jiné. Okamžité volání o pomoc bylo vyslyšeno, a tak do večera je vše připraveno k dalšímu pokračování prací.

Čtvrtek, 13. září, napohled asi nejneprodnější den po sobotě. Konečně se trochu vyčasilo a tak se začalo stavět v horní části rozhledny. Nejdříve základní kříž její plošiny, její pobytí podlahovými fošnami, vytvoření zábradlí, stavba žebříku, vytvoření a ukotvení středové špice a pak, jako třešnička na dort, umístění nerezového krycího kužele špice se světélkem, které je dobřeno sluneční energií. Tento odvážný a

trochu i riskantní kousek nám předvedl pan mistr, kamarád, který již překročil padesát pět let svého věku. Poté se ještě rozhodlo, pro jistotu umístit zespodu plošiny kovovou desku s okem a přitžení špiče a plošiny k sobě ocelovým lanem. Vyhlídková plošina se u nové rozhledny nachází ve výšce necelých sedmi metrů, což je asi třikrát výše než u filmaři snížené, upravené staré rozhledny. Celková výška je kolem jedenácti metrů.

V pátek 14. září byly provedeny poslední úpravy, dočišťování a zabezpečování kulatin. Instalování rozpěr do konstrukce a symbolické zatlučení posledního hřebíku.

Dne 15. září (sobota) ráno byl ze zbytků narychlo vyroben stůlek a lavice, byl vyčištěn prostor celého vrcholu Vysokého vrchu a čekalo se na příchod prvních hostů. Po poledni se prostor pod a kolem rozhledny začal plnit návštěvníky. Centrála bzučela, pivo teklo z pípy, buřty se rožnily, polévka voněla a mladá paní nesla k vrcholu plato plné malých nádobek, ze kterých se linula vůně tekutých švestiček.

Rozhledna byla oficiálně přivítána a pokřtěna. Byly proslovy zúčastněných osob i zástupců z jednotlivých obcí a také připitky a lidi se bavili. Bylo vidět, že rozhledna má u nich úspěch a hodně se všem líbí. Během této slávy byla i naše obec za svoji spoluúčasť při budování rozhledny pochválena. A potom – ještě v neděli – proběhlo velké stěhování a úklid místa po táboření. Bylo až s podivem, že po odvozu posledního batohu nešlo skoro poznat, že tu proběhly takové malé manévry. Celá tato akce byla krásným příkladem, že když se lidé domluví, dokáží i velké věci a tato nově vybudovaná rozhledna je toho bezesporu důkazem. A až přejde ta letošní zima a přijde jaro, až budou velikonoce, opět se sejdou přátelé a známí tam nahoře – na Vysokém vrchu u rozhledny. Pojďte i vy v tento den na výlet! Jen tak, třeba tam potkáte své staré známé a třeba tam bude i ten bufet s teplým grogem a opečeným buřtem. Dovoďte ještě jednou poděkovat všem, kteří pomohli obci Malé Kyšice splnit její slib na výtečnou a finančně se podíleli na zajištění této akce, díky.

J.B., jeden ze zúčastněných na této akci

¹⁾ Stará rozhledna zmizela v nenávratnu. Ale jak je již naznačeno výše, její „filmaři“ upravená, podoba se zachovala – ve filmu. V sobotu 17. listopadu 2007 Česká televize uvedla český film „Báječná léta pod psa“, který natočil režisér Petr Nikolaev v roce 1997 podle románové předlohy spisovatele Michala Viewegha. Film, který s humornou nadsázkou zachycuje osudy jedné obyčejné rodiny v dobách socialismu byl natáčen jak v Úhošti, na Nouzové, tak i v bývalé samoobsluze v Malých Kyšicích a jedna ze scén dokonce na zmiňované původní rozhledně na Vysokém vrchu. Letos tedy uběhlo deset let od vzniku filmu, proto si jen pro úplnost uvedme, že hlavní role byly obsazeny herci Libuší Šafránkovou a Ondřejem Vetchým. Film získal Cenu čtenářů časopisu Cinema 1997, za režisérský debut na MFF v Alexandrii a cenu Prix Europa Berlín.

ZMÍNKY O NAŠÍ OBCI V ROCE 1905

Z vyprávění bývalého uhošťského kronikáře a dobrovolného vlastivědného pracovníka Václava Šefčíka (1911-1985) vyplynulo, že již v roce 1905 byl o naší obci napsán a otištěn fejeton v humoristickém časopise „VESELÁ PRAHA“. Jeho autor Toník Černý (1877-1911) ho nazval „A přece se země točila“ a živě tak popsal „vědeckou“ při dvou malokyšických pivařů, kteří si před místním hostincem chtěli dokázat, zda se zeměkoule točí nebo ne. Bohužel, nepodařilo se nám sto dva let starý časopis již zjistit, a tak s odvoláním na Šefčíkovo vyprávění si uvedme, že do výše vyhozená čepice jednoho z nich dopadla k jejich nohám, proto se neztotožnili s názory Galilea Galileia a Giordano Bruna.

Věříme, že se nám v některém archivu, či knihovně podaří uváděný časopis objevit, a potom i čtenáře Ozvěn podrobně seznámíme se starostmi těchto našich předchůdců. (oli)

Z minulosti obce (2. část)

NAD LESY STOUPAL DÝM

Po celé 18. století byly „Kyšické Chaloupky“ osadou, ne-li jen samotou, spadající stále do křivoklátského panství. (Topograficko-statistický slovník Čech od J. Ortha a F. Sládka „Chaloupky“ ještě r. 1870 skutečně označuje jako samotou.) Z toho lze usuzovat, že ač odděleny lesem, tak sdílely společné osudy s nejbližší obcí – s Horním Bezděkovem – jenž v 18. století také spadala ke hradu Křivoklátu.

Hlavní obživu tehdejšími obyvatelům poskytovaly lesy. Na Chaloupkách žili dřevorubci a uhlíři. Tito poráželi stromy, zpracovávali zporážené kmeny; dříví se pářilo v mlířích, a tak získané dřevěné uhlí sloužilo k rozvoji tehdejšího hutnictví a slévárnictví (než je od poloviny 19. století nahradilo Janem Váhou na Kladensku objevené výhřevnější kamenné uhlí). Uhlíři v této době stále stavěli dříví do pyramid, pohazovali je hlinou, zapalovali a opět zvolna stoupal nad lesy těžký šedomodrý dým.

Nad Vysokým vrchem se proto ustavičně objevovala kouřová clona, a tak prostý lid ze vzdálenějších obcí usuzoval, že Vysoký vrch je doutnající sopkou¹⁾. Dokonce i formani přijíždějící z těchto míst takovéto domněnky potvrzovali ve svých domovech. Tradovalo se, že pod Vysokým vrchem se rozkládá malá zaťmouděná viska. Bohužel tím, že Kyšické Chaloupky nebyly samostatnou obcí, nedochovaly se údaje, které by nám prozradily, kolik zde bylo skutečně postaveno stavení a kolik zde ve sledované době skutečně žilo obyvatel.

- pokračování příště - (oli)

¹⁾ Vysoký vrch je součástí zdvojeného bulžnickového pruhu, táhnoucího se z Vrapic k jihozápadu přes Kožovu horu, Valdek, Horní Bezděkov na severozápad od Chyňavy. Do dnešního tvaru byl vymodelován během druhohor (před sedmdesáti milióny lety), ale ne sopečnou činností; byl stejně jako i okolní bulžnickové kamýky a suky omýváán a později zalit mořem.

A silvestrovský závěr:

OZÝVÁME SE K DOTAZU

Jeden náš čtenář - v nejlepších letech, který z pocho-pitelných důvodů nechce být jmenován, reagoval na naše konstatování, že "máme při vydávání Ozvěn jiné (modernější) možnosti tisku", proto se dotázal, zda by nešlo čas od času na titulní straně Ozvěn ukázat některou z místních paní a dívek, nejlépe v plavkách. Přestože nejsme redakce Playboye a nemůžeme případ-ným „zájemkyním o titulku“ nabídnout odpovídající hono-rář, částečně plníme dotazatelovo přání: Není to tedy děva z Malých Kyšic, neobjevuje se sice na titulní straně, ale o to víc je zajímavější – je bez plavek! (oli)

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno.
Vydává: 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím své
Sociálněkulturní komise, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu
200 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 10. 12. 2007. Neprodejně.
Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť.

